ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ ЩОСУБОТИ

№ 48 (793) | Субота, 4 грудня 1982 року | Ціна 2 коп.

60 СРСР

ВАХТА ДРУЖБИ

Праця на совість

Перед у соціалістичному змаганні за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР веде комуніст, ударник комуністичної праці столяр-транспортувальник Золотоніської меблевої фабрики І. М. Заболотний.

З повагою відгукуються на підприємстві про Івана Миколайовича. Більше семи років трудиться він на фабриці і завжди добивається високих показників у роботі.

Працює завжди на совість, служить прикладом для товаришів у виконанні дорученого завдання. Норми виробітку постійно виконує на 137 процентів, продукцію виготовляє тільки відмінної якості.

Івану Миколайовичу неодноразово присвоювали почесне звання «Кращий за професією». За досягнуті успіхи у соціалістичному змаганні за гідну зустріч XVII з'їзду профспілок СРСР передовика нагороджено грошовою премією, його портрет занесено на Дошку Пошани.

І. М. Заболотний — активний учасник усіх культмасових заходів, що проводяться у Золотоніському клубі глухих.

Пишається Іван Миколайович своїми двома дорослими синами. Один з них служить нині у лавах Радянської Армії, а другий навчається у професійно-технічному училищі.

В ці передсвяткові дні Іван Миколайович працює особливо старанно. Високі трудові показники він присвячує 60-річчю утворення СРСР.

В. ШЕБАНІНА,
голова Золотоніського міжрайвідділу УТОГ.
Черкаська область.

Старанно працює на Сімферопольській швейно-галантерейній фабриці О. А. Конєва.

Йдучи назустріч 60-річчю утворення СРСР, передова робітниця взяла підвищене соціалістичне зобов'язання: достроково виконати план двох років одинадцятої п'ятирічки. І вже на початку червня успішно вправилась з наміченим завданням.

Досвід і знання справи дають їй змогу виконувати норми виробітку на 140—150 процентів. Якість продукції, що виготовляється швачкою, завжди відмінна.

Фото О. ШУСТА.

Завжди попереду

Нещодавно відбулося спільне засідання місцевого комітету профспілки та бюро первинної організації УТОГ Білоцерківського УВП, на якому підбили підсумки соціалістичного змагання за вересень. Перемогу завоювала дільниця № 1, де майстром Валентина Степанівна Коломиченко та Ніна Степанівна Поперечна.

Враховуючи те, що цей колектив у соціалістичному змаганні за серпень також був попереду, то в цілому за III квартал згаданій дільниці присуджено перше місце з врученням перехідного Червоного прапора та грошової премії в сумі 700 карбованців.

Свій трудовий успіх колектив дільниці присвячує 60-річчю утворення СРСР.

Щодня з міста у село відправляються автобуси з робітниками промислових підприємств.

Колектив нашого УВП бере також активну участь у виконанні Продовольчої програми.

Так, лише у вересні місяці швачки відпрацювали на полях радгоспу імені Пархоменка, що в Білоцерківському районі, 316 людиноднів.

Особливо по-ударному трудився колектив дільниць № 1 та № 3. Вони відповідно відпрацювали 99 та 45 людиноднів.

Перед у праці вели керівники згаданих колективів, а також швачки Ганна Павлівна Горбатюк, Наталія Іванівна Лісна, Лідія Яківна Валяник, Меланія Олександрівна Чагарна.

Дружному, згуртованому колективу під силу будь-яке завдання. І на виробництві, і в полі — скрізь нечуючі трудівники працюють з вогником, на славу.

І. КОЛОМИЧЕНКО,
інженер-технолог Білоцерківського УВП.
Київська область.

Складові успіху

Крутильно-мотальний цех Чернівецького УВП — один з найбільших на підприємстві. Тут трудяться понад 100 чоловік.

— Наш колектив систематично виконує планові завдання та соціалістичні зобов'язання,— каже начальник цеху Анатолій Андрійович Бондар.— Цього року нами зекономлено значну кількість бавовняної пряжі. Цього ми домоглися за рахунок зменшення кількості відходів, економії сировини при зв'язуванні обірваних ниток. Сприяє успіху налагоджене соціалістичне змагання, шефська допомога кадрових виробничників молодим робітникам. Словом, досягнення наші не прийшли самі по собі. Їх творять наші славні люди.

Того дня я довідався про декотрих з них. О. І. Степанюк обслуговує крутильну машину. Норми виробітку виконує на 140—150 процентів, продукцію здає з першого пред'явлення і тільки високої якості. Йому присвоєно звання «Кращий за професією».

Не відстає від Олександра Івановича і ветеран УВП Г. М. Гусачинська. Вона носить почесне звання «Відмінник якості», наставниця молоді. Люблять і поважають в колективі учбово-виробничого підприємства Михайла Васильовича Гечу. Він — ударник комуністичної праці, бере активну участь у громадському житті колективу. А увечері у складі добровільної народної дружини він часто виходить на чергування.

На початку року передові виробничники підприємства зобов'язались: норму восьмигодинного дня виконувати за 6—7 годин. Вони з честю дотримують свого слова.

Включившись у соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР, трудівники цеху в ці дні працюють з повною віддачею, вносять свій вклад у виконання завдань другого року одинадцятої п'ятирічки.

Г. ВЛАСОВ.
м. Чернівці.

Вахта на орбіті

ЦЕНТР УПРАВЛІННЯ ПОЛЬОТОМ, 30. (ТАРС). Анатолій Березовой і Валентин Лебедєв успішно продовжують виконання програми найдовшого в історії космонавтики пілотованого польоту.

Вчора екіпаж займався відпрацюванням нових методів побудови орієнтації і стабілізації орбітального комплексу, провів цикл досліджень природних ресурсів Землі. За завданнями геологів космонавти вели зйомку районів Кавказу і Північного Казахстану, використовуючи при цьому багатозональну апаратуру МКФ-6М, фотоапарат КАТЕ-140, відеомагнітофон.

На установці «Кристалл» завершено ще один експеримент по космічному матеріалознавству.

Розпорядком 202-го робочого дня на орбіті передбачено перенесення відпрацьованого обладнання із станції у відсік вантажного корабля, підготовка до чергової роботи технологічної апаратури «Корунд».

За результатами медичного контролю стан здоров'я і самопочуття Анатолія Березового і Валентина Лебедєва добрі.

Політ науково-дослідного комплексу «Салют-7» — «Союз-Т-7» — «Прогресс-16» проходить нормально.

ПОЗИВНІ СУБОТНИКА

З добрим настроєм

Нечуючі трудівники Харківського УВП-2 гаряче підтримали ініціативу передових колективів країни та Херсонського УВП провести 18 грудня комуністичний суботник, присвячений 60-річчю утворення СРСР.

У цей день на свято праці вийдуть всі: робітники, інженерно-технічні працівники та службовці. Переважна більшість з них працюватиме на своїх робочих місцях, решта — впорядковуватиме подвір'я підприємства та прилеглу територію.

На своїх зборах глухі трудівники запланували в день «Червоної суботи» випустити продукції на 35 тисяч карбованців. Причому, половину її буде виготовлено із зекономленої сировини та на заощадженій електроенергії.

За зміну на Харківському УВП буде пошито 360 жіночих курток та 355 жіночих пальт. Ці показники вищі, ніж передбачено планом на звичайний трудовий день.

Підвищені соціалістичні зобов'язання взяли на себе передові виробничниці Т. А. Панкратова, В. Г. М'ясоїдова, Г. В. Вохріна, М. А. Крамська. Вони дали слово виконати виробниче завдання на 130—150 процентів. По-ударному трудитимуться на суботнику всі члени УТОГ.

Зароблені кошти — 1100 карбованців буде перераховано у фонд одинадцятої п'ятирічки.

В. АКСЬОНОВА,
старший інженер-економіст Харківського УВП-2.

Дві денні норми

На комуністичний суботник, присвячений ювілею Країни Рад, вийдуть також і виробничники Ужгородського УВП-2. У день «Червоної суботи» тут пошиють 10 тисяч 810 пар рукавиць на 10 тисяч карбованців.

Всю продукцію підприємства буде виготовлено на заощадженій електроенергії.

Кращі трудівники учбово-виробничого підприємства виступили з цінною ініціативою: на комуністичному суботнику попрацювати значно краще, ніж у звичайні дні. А комсомольці Ганна Герій, Єва Седорнак, Ганна Смик та інші зобов'язалися виконати за зміну дві денні норми при хорошій якості продукції.

У фонд одинадцятої п'ятирічки нечуючі трудівники Ужгородського УВП-2 перерахують 2 тисячі 400 карбованців.

Л. ПОЦЕН,
інженер-нормувальник Ужгородського УВП-2.

МОРЯКИ — БУДІВЕЛЬНИКАМ ГАЗОПРОВОДУ

Одеська область. Вагомий вклад у будівництво міжконтинентальної траси газопроводу Уренгой — Ужгород вносять моряки Чорноморського ордена Леніна морського пароплавства.

Біля причалів Іллічівського морського торгового порту ошвартувався теплохід «Зоя Космодемьянская», який доставив з японського порту Кіміцу 19 тисяч тонн труб великого діаметра з поліетиленовим покриттям, призначених для спорудження газопроводу.

Екіпаж теплохода «Зоя Космодемьянская» — ініціатор почину перевезення труб на палубі, що дає змогу суднам пароплавства в кожному рейсі перевозити додатково понад 5 тисяч тонн труб великого діаметра.

На знімках: вгорі — капітан теплохода «Зоя Космодемьянская» О. В. Жестеров і старший помічник капітана А. Д. Прокопчук (праворуч) керують швартуванням судна; внизу — теплохід «Зоя Космодемьянская» входить в Іллічівський морський торговий порт.

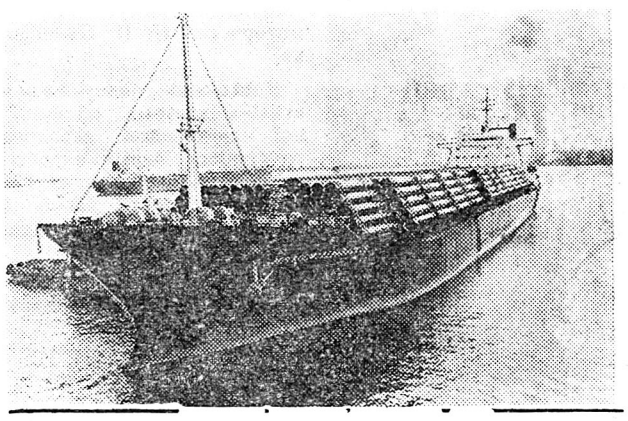

(Фотохроніка РАТАУ).

Ювілею СРСР — гідну зустріч

З пленуму облвідділу УТОГ

Наша країна напередодні знаменної події — 60-річчя утворення СРСР.

Радянські люди зустрічають велике свято новими досягненнями у всіх сферах суспільного життя, наполегливою і творчою працею здійснюють плани комуністичного будівництва, накреслені XXVI з'їздом КПРС та викладені у рішеннях травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

Змагання під девізом «60-річчю СРСР — 60 ударних вахт» стало могутнім імпульсом підвищення політичної і трудової активності членів Українського товариства глухих. Успішно виконуються соціалістичні зобов'язання, взяті на цей рік, і Київською обласною організацією УТОГ. Про це говорила голова Київського облвідділу УТОГ Ганна Михайлівна Мережко в доповіді на черговому пленумі облвідділу, який нещодавно відбувся.

На порядку денному стояло питання: «Про хід виконання планових завдань та соціалістичних зобов'язань Київською обласною організацією за дев'ять місяців 1982 року у світлі рішень XI з'їзду УТОГ і заходів по гідній зустрічі 60-річчя утворення СРСР».

Готуючись гідно зустріти ювілей Країни Рад та 50-річчя УТОГ, сказала доповідач, колективи підприємств і всі ланки обласної організації взяли підвищені соціалістичні зобов'язання, включилися в змагання за дострокове завершення планів та завдань другого року і успішно справляються з ними.

Колектив Білоцерківського УВП взяв зобов'язання виконати річне планове завдання до 24 грудня, виготовити надпланової продукції на 90 тисяч карбованців, одержати надпланового прибутку 20 тисяч карбованців. За дев'ять місяців план з товарної продукції тут виконано на 103,3 процента, з нормативно-чистої продукції — на 104,3 процента, з реалізації — на 104,1 процента.

На Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» змаганням охоплено 1 192 виробничники, що становить 94,2 процента від загальної кількості працюючих. У русі за комуністичне ставлення до праці беруть участь 809 трудівників, 661 — присвоєно звання «Ударник комуністичної праці».

Ставши на трудову вахту і підтримавши почин передових підприємств Києва,— «30-денну ударну вахту Дружби на честь кожної союзної республіки» — колектив успішно виконав планові завдання та соціалістичні зобов'язання за дев'ять місяців цього року. Понад план виготовлено продукції на 61 тисячу карбованців при зобов'язанні — 45 тисяч карбованців, реалізовано продукції понад план на 61 тисячу карбованців при зобов'язанні 45 тисяч карбованців.

За підсумками соціалістичного змагання серед підприємств УТОГ колективу за перший квартал нинішнього року присуджено перше місце.

За успішне виконання своїх зобов'язань на честь 1500-річчя Києва об'єднання нагороджено ювілейною Грамотою Мінського районного комітету Компартії України столиці.

Далі Г. М. Мережко розповіла про роботу глухих на держпідприємствах. На мотоциклетному заводі за старанну працю токаря Василя Брунь нагороджено орденом Трудового Червоного Прапора, на заводі «Продмаш» трудиться 21 нечуючий, серед них 18 чоловікам присвоєно звання ударника комуністичної праці, на заводі художнього скла трудиться 25 членів УТОГ, 18 з них також присвоєно почесне звання ударника комуністичної праці.

Гідно зустрічають ювілей і робітники сільського господарства Київщини. Так, наприклад, доярці Таращанського радгоспу Любові Іванівні Іванченко присвоєно звання «Майстер — золоті руки», а різноробітниці радгоспу «Новосели» Є. М. Лютому — звання «Кращий за професією».

Всього передовиків державної промисловості та сільського господарства на Київщині 870 чоловік, «Майстрів — золоті руки» — 27, а «Кращих за професією» — 52 трудівники.

Далі доповідач зупинилася на роботі культзакладів області, де проводиться велика політико-виховна та культмасова робота.

Непогано виступали колективи художньої самодіяльності на обласному огляді, а кращі номери рекомендувалися на зональний огляд.

В обговоренні доповіді взяв участь голова первинної організації УТОГ Білоцерківського УВП Ю. Ю. Юрин.

— Робітники нашого підприємства, — сказав він, — активно включилися в соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР і успішно виконують взяті зобов'язання. 143 нечуючі стали володарями трудового паспорту «Ударник соціалістичного змагання», 124 — взяли зобов'язання виконати річний план до 65-ої річниці Великого Жовтня і успішно справились з наміченим. У рахунок 1983 року працюють швачки-мотористки П. М. Бахматна, Г. М. Ковбаса, В. М. Гречушкіна, С. А. Кухаренко, Л. Я. Валяник, які виконують виробничі завдання на 150—190 процентів. У колективі проводиться велика політико-виховна робота...

Потім виступив голова Київського міськвідділу УТОГ С. М. Губкін. Він підкреслив, що глухі держпідприємств та закладів гідно зустрічають ювілей Країни Рад. Вони в єдиному строю з чуючими. Попереду йдуть такі підприємства Києва, як «Точелектроприлад», «Червоний екскаватор», «Електронмаш», завод верстатів-автоматів імені Горького. Первинні організації УТОГ цих підприємств вкладають вагому частку праці у виконання виробничої програми другого року одинадцятої п'ятирічки.

Серед правофлангових соціалістичного змагання — В. Хрищенко, В. Махно, Ю. Зуєв та інші.

Голова первинної організації Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Л. В. Філянін доповів на пленумі про соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення СРСР. Зразки високопродуктивної праці показують І. П. Теплуха — фрезерувальник 11 цеху, прізвище якого занесено на Дошку Пошани ВДНГ України. План двох років п'ятирічки він виконав до дня Радянської Конституції. Такі робітники, як друкарка Н. І. Трофименко, слюсар-складальник цеху № 3 П. М. Кудько, ливарник цеху № 11 С. А. Столярчук план двох років п'ятирічки виконали за півтора роки.

На пленумі виступили: вчитель спецшколи-інтернат № 6 Н. П. Рибальченко, інструктор Київської міської ради профспілок по роботі серед глухих Л. М. Максименко, робітник Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт» Володимир Скурчинський, директор Білоцерківського будинку культури Надія Малюжина, голова первинної організації трикотажного об'єднання імені Рози Люксембург Євгенія Штельмах, директор Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського А. І. Неменша, артист театру «Радуга» Анатолій Василенко, начальник відділу слухової, трудової і соціальної реабілітації при ЦП УТОГ Ю. П. Максименко, коваль колгоспу імені В. І. Леніна Переяслав-Хмельницького району І. С. Грантовський.

Всі вони говорили про недоліки, упущення, вносили конкретні пропозиції по поліпшенню роботи обласної організації в її багатогранній діяльності.

У роботі пленуму взяла участь і виступила заступник голови ЦП УТОГ Т. Г. Філяніна.

Пленум прийняв розгорнуту постанову з обговореного питання.

Г. СЕРГІЄНКО.

У поході — новатори

Раціоналізаторська робота на нашому підприємстві спрямована на використання резервів економії і бережливості матеріальних та паливно-енергетичних ресурсів, впровадження передових методів праці, прискорення науково-технічного прогресу, механізації виробничих процесів, поліпшення якості продукції.

Новатори підприємства неодноразово домагалися відрадних успіхів у республіканському соцзмаганні серед колективів деревообробної галузі. Так, бригадир ремонтно-механічної служби Роман Григорович Бойко неодноразово виходив переможцем соціалістичного змагання. Його рацпропозиції спрямовані на механізацію трудомістких виробничих процесів, поліпшення умов праці і техніки безпеки на УВП. За рахунок пропозицій, поданих ним протягом минулого року, на підприємстві зекономлено 2 тисячі карбованців.

Цього року перед раціоналізаторами поставлено завдання: внести зміни у технологічний процес виготовлення кия. Верстатники Ігор Петрович Безпалько та Олександр Михайлович Шипілов виготовили пристрій на стрічковий верстат і успішно ліквідували одне з так званих вузьких місць на УВП. При цьому зникла операція по торцюванню деталей, зменшено кількість відходів, поліпшилась якість кіїв. Річний економічний ефект складає 552 карбованці.

Заслуговують уваги рацпропозиції по автоматичному регулюванню підігріву води у бойлерах, подані Іваном Степановичем Салюком. Економічний ефект становить 484 карбованці на рік. Рацпропозиція по виготовленню спеціального свердла для вибирання Т-подібного паза під шпильки для кріплення бортів, подана Петром Васильовичем Довганюком та Володимиром Миколайовичем Островським, впровадження якої дало річну економію 415 карбованців.

Нині на підприємстві освоюється випуск нового більярда. Для нього треба виготовити цілий ряд пристроїв і обладнання. У виконанні цих завдань активну участь беруть і раціоналізатори нашого підприємства.

К. МАРТИЩ,
уповноважений по раціоналізації Бродівського УВП.
Львівська область.

На знімку нашого позаштатного кореспондента Й. Мінделя ви бачите молодих слюсарів-складальників Запорізького УВП (зліва направо) К. Л. Кабанову та В. С. Семан. Вони — ударники комуністичної праці, відмінники якості.

Катерина Кабанова, наприклад, виборола звання «Краща за професією». Не відстає від неї й Валентина Семан. Змінні завдання комсомолки виконують на 120—130 процентів.

Відчутна допомога

Разом з усіма трудящими країни активну участь у виконанні Продовольчої програми беруть і члени виробничого об'єднання «Електрик».

Тісні стосунки єднають жителів міста з підшефним колгоспом імені Щербакова Роздільнянського району. Господарству передані у користування запасні частини для техніки та інструменти, переобладнано 30 діжок для приготування кормів на тваринницькій фермі, разом з колгоспниками тут збудували силососховище. Нечуючі трудівники заготовили 10 тонн сіна, вони допомагали також доглядати колгоспний сад тощо.

Розпочинаючи з серпня місяця на міській плодоовочевій базі працювали 8—10 наших трудівників. Вони розвантажували і перебирали овочі та фрукти. Особливо старанно працювали Н. Шабанова, В. Меркур'єва, В. Вілкун, Л. Седнєва, Л. Барсукова, Г. Федоренко та інші.

Г. ЮХИМЕНКО.

Першість у соціалістичному змаганні на честь 60-річчя утворення СРСР на Кременчуцькій трикотажній фабриці утримує швачка-мотористка Н. П. Пилипенко.

Досконало опанувавши всіма секретами професійної майстерності, передова трудівниця норми виробітку постійно виконує на 120 процентів при відмінній якості виготовленої продукції.

Надія Павлівна також активістка Будинку культури нечуючих.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

МАЙСТЕРНІСТЬ, ПОМНОЖЕНА НА ДОСВІД

З Миколою Івановичем Михайлюком — наладчиком холодноштампувального обладнання Ворошиловградського УВП — розмовляти довелося недовго. За ним прийшов посильний. «Що вдіеш? Верстати, як відомо, не повинні простоювати!» — на ходу пояснив він, поспішаючи на робоче місце.

Прибувши на дільницю, наладчик відразу ж береться за свої інструменти. В хід пішли величезні ключі, різноманітні викрутки, молоток. Знявши зіпсований штамп, він встановлює справний. Минає ще кілька хвилин — і потужний прес вирубує чергову деталь. Перевіривши, що все йде гаразд, Микола Іванович поспішає на інше робоче місце, де його також уже чекають з нетерпінням.

Подумки я повертаюся до нашої кількахвилинної бесіди, яка щойно відбулася у кабінеті начальника планово-економічного відділу. З неї я дізнався, що передовий наладчик вже 21 рік як освоїв невідому йому до цього професію. І полюбив її всім серцем, всією душею відчув, яка важлива і потрібна його праця. Адже він, по суті, господар 15—20 штампів! Рідко котрий з них витримує три години безперервної роботи. Здебільшого ж штампи доводиться міняти через кожні півтори-дві години.

Майстерність і знання справи — ось головне у роботі цього чудового спеціаліста із золотими руками, що не знають втоми і спочинку. Бо налагодити роботу преса не так уже й легко. Недобросовісно встановлений штамп розлетиться на друзки при першому ж ударі. Це означає, що зведена нанівець кількаденна робота багатьох слюсарів-інструментальників. У тому, що довго і безвідмовно працює оснастка — велика заслуга і наладчика.

— Трапляється й таке: приходжу на інструментальну дільницю і бачу, як хлопці чаклують над новим штампом,— розповідає М. І. Михайлюк.— Відразу ж зупинюсь, поцікавлюся, що воно й до чого. Щоб, коли настане час ставити його вперше на прес, я був обізнаний з новинкою, знав про неї все: які деталі будуть виготовляти при допомозі цього штампа, для якого виробу вони призначені.

Микола Іванович—справді незамінима людина у своєму колективі. Звикли до нього і штампувальниці. Знають: без нього — як без рук.

...Трапилося так, що М. І. Михайлюка не було кілька днів на роботі (був він у цей час у профспілковій відпустці). А тут якраз розпочалося освоєння електромагніта ЕМЛ-1203. Довго не могли налагодити роботу штампа для опресовки пакетів ярма і якоря. Лише вправні руки спеціаліста своєї справи зробили все, щоб запустити деталі у виробництво.

Микола Іванович — добрий помічник і порадник у колективі. Ось що розповідає про нього начальник планово-економічного відділу Анатолій Григорович Сирота:

— Коли йде освоєння нової оснастки, особливо стають у нагоді майстерність і знання наладчика. Ніби-то технічна документація підготовлена й вірно, штампи виготовлені за кресленнями, а ось кинешся до діла — коли-не-коли й виникають непорозуміння. Микола Іванович один з тих людей, що відразу ж порадить, як вийти із скрутного становища. Він підкаже, що треба доробити, а що легко підправити. І, погодьтеся, грамотно все пояснює, зрозуміло і дохідливо.

Микола Іванович вміє дорожити робочим часом. Коли деякі штампи планують задіяти в роботу на другу зміну, наладчик зробить так, щоб під час перезмінки не було простоїв, своєму напарнику він передає штампи у діючому стані.

Не один десяток учнів вивів на самостійну дорогу досвідчений спеціаліст.

— Не тільки прививлятися до роботи, а вникати у неї, вловлювати усі її нюанси,— ось моє правило,— каже він.— Не було б у мене такої риси характеру, не вийшов би з мене кваліфікований спеціаліст. Це я точно знаю. Отож, всім своїм підопічним часто кажу: щось не зрозуміло — підходь, запитуй, роби це до тих пір, поки не вийде все як слід.

Зараз у М. І. Михайлюка шостий розряд. І гордістю наповнюється серце, що його колишній учень Петро Кушніров працює поруч з ним, полюбив, як і він сам, цю чудову професію — таку близьку для нього і незамінну у штампувальному виробництві.

В. ГАЙДУК.

КУЛЬТЗАКЛАД — ЦЕНТР ІДЕОЛОГІЧНОЇ РОБОТИ

ГЛИБОКО, ПЕРЕКОНЛИВО, ЯСКРАВО

У рік ознаменування 60-річчя утворення СРСР в Ужгородському будинку культури почали діяти три народних університети дружби народів, художньої культури розвинутого соціалістичного суспільства і вивчення рішень XXVI з'їзду КПРС.

Мета цих вогнищ народної освіти — глибоке ознайомлення нечуючих з основними положеннями національної політики КПРС, розширення їх світогляду в галузі культури і суспільних наук, підготовка із середовища робітників і службовців лекторів, пропагандистів і агітаторів.

Відбулися три заняття народних університетів за темами: «Великий Жовтень і національне питання», «XXVI з'їзд про соціально-політичний і духовний розвиток радянського суспільства», «XXVI з'їзд КПРС — історична віха на шляху побудови комунізму». Присутні — робітники і службовці Ужгородських УВП № 1 і № 2 — з неослабною увагою сприймали цікаві матеріали занять. У тому, що лекції викликали загальний інтерес, безумовна заслуга співробітника культзакладу, літературознавця Олега Мефодійовича Борта, котрий зумів встановити тісний зв'язок з робітничою аудиторією. І це не випадково. Адже О. М. Борт використав багато цікавих фактів зі своїх поїздок по союзних республіках, а побувати йому довелося в усіх п'ятнадцяти, причому лектор опанував мовою шести народів СРСР. Ще одна позитивна риса О. М. Борта, як лектора,— це вміння на конкретних прикладах з життя показати міцні економічні, соціальні і культурні зв'язки Закарпаття з народами інших республік. Крім того, активіст культзакладу вдало застосовує засоби наочної агітації. Всім сподобалась дохідливість викладу матеріалу, глибоке розкриття теми.

Вже нині деякі слухачі народних університетів почали виступати перед широкою аудиторією. Досвід спілкування з чуючим слухачем мають інструктор обласного Будинку культури Йосип Миколайович Дашкулинець і агент постачання Ужгородського УВП-2 Віра Володимирівна Свирид. Про її виступ так відгукнувся директор кінотеатру «Москва» Анатолій Миколайович Носков:

— Ця жінка вміє просто і дохідливо, а головне сердечно, говорити з людьми. Вона одразу знаходить контакт з аудиторією.

Попереду в активістів народних університетів, що плодотворно діють при Ужгородському обласному будинку культури, чимало нових завдань. І культармійці переконані, що вони зможуть успішно їх розв'язати і, таким чином, гідно зустріти ювілей Вітчизни.

З. БАЛОГ,
директор Закарпатського обласного Будинку культури.

На Дніпропетровському тепловозоремонтному заводі працює близько 40 членів УТОГ. Тільки в електродному цеху їх трудиться п'ять чоловік. Серед них добросовісним ставленням до виконання своїх обов'язків виділяються подружжя Віталій та Софія Березні, Михайло Олексюк, Костянтин Жернаков.

Останній прийшов у колектив порівняно недавно.

Хвилююча подія

У Будинку культури глухих в урочистій обстановці відбулося посвячення в робітничий клас. «Путівку в робітниче життя» та трудову книжку одержав і нечуючий К. Жернаков. Їх вручила хлопцеві майстер електродного цеху Олеся Степанівна Тальвинська.

То була хвилююча подія. Адже серед присутніх у залі — батьки юнака, ветерани праці, молоді виробничники.

Костя Жернаков дав обіцянку працювати старанно, у всьому наслідувати передовиків виробництва.

К. ГАЙДАЙ,
інструктор-перекладач Дніпропетровського тепловозоремонтного заводу.

Більше тридцяти років трудиться Йолана Василівна Орой на Ужгородському учбово-виробничому підприємстві швачкою-мотористкою. Тут вона стала ударницею комуністичної праці. Згодом передовій виробничниці присвоїли звання «Майстер-золоті руки». Йолана Василівна вже кілька років є наставником молоді. Щедро ділиться вона з молодими виробничницями всіма набутими секретами швейної справи.

На знімку: Мар'яна Шуфрич (праворуч) уважно слухає настанови ветерана праці Й. В. Орой.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

Звіт трудівників області

В обстановці великого патріотичного піднесення пройшов зліт нечуючих передовиків сільського господарства і промисловості Дніпропетровської області.

На зльоті, в роботі якого взяло участь 76 чоловік, виступив голова облвідділу УТОГ М. Ф. Богдан. Він докладно розповів про виконання виробничих планів на підприємствах УТОГ, а також про участь у збиранні врожаю 1982 року.

Багато добрих слів було сказано на адресу трудівників села, таких, наприклад, як столяр А. Т. Коломієць, слюсар-ремонтник сільськогосподарських машин Тернівського району І. П. Бень, овочівник колгоспу «Прогрес» Царичанського району Т. М. Ковтун, бригадир овочевої бригади колгоспу «Родина» Межівського району Т. А. Терещенко та інші товариші, які своєю ударною працею досягли високих виробничих показників.

У виступах учасники зльоту поділилися досвідом, доповіли про свої справи, звітували про успішне виконання виробничих планів, взятих на честь 60-річчя утворення СРСР і 50-річчя УТОГ.

Передовикам сільського господарства і промисловості було вручено цінні подарунки і грошові премії.

На закінчення свята для передовиків області було дано концерт силами художньої самодіяльності обласного Будинку культури.

Л. ВТОРИХ,
інструктор обласного відділу УТОГ.
м. Дніпропетровськ.

Серед кращих

У Вознесенському будинку культури відбувся вечір, на якому вшанували кращих нечуючих виробничників сільського господарства.

На столиках — дари осені — все, що вирощено трудівниками колгоспів та радгоспів.

У залі, на почесних місцях, передовики сільського господарства.

Цінні подарунки за сумлінну працю вручають В. Ф. Добрянському, В. В. Кириченко, В. О. Колісниченко, А. С. Палей, Н. Д. Васильовій, В. П. Артеменко.

Діти підносять їм квіти.

Про роль трудівників сільського господарства у виконанні Продовольчої програми розповіла бібліотекар Будинку культури глухих В. І. Прадіденко.

З цікавою художньою композицією виступили аматори сценічного мистецтва, активісти Будинку культури В. Шевченко, М. Мачача, А. Куропатенко, П. Абаза, Ю. Толкаченко та інші.

П. ВАЛЕНТИНОВА.
Миколаївська область.

Василь Іванович Єрмак трудиться клепальником на заводі «Металоштамп», що в місті Пологи Запорізької області. Він — неодноразовий переможець обласного і республіканського змагання за звання «Кращий за професією».

На трудовому календарі передовика виробництва — квітень 1983 року.

Шанують і поважають Василя Івановича у колективі, ставлять за приклад тим, хто працює поруч із сумлінним виробничником.

Фото С. МАРЧЕНКА.

У ДРУЗІВ ПО ЗМАГАННЮ

Нерідко буває так: живе, працює трудівник, без зайвих слів виконує свою справу і ніхто не замислюється, що він значить для колективу. Але варто йому відлучитися на певний час, скажімо, у відпустку, як усі починають розуміти, який вплив здійснював його особистий приклад, ідейна переконаність.

— Саме таким ніби «непомітним» і разом з тим потрібним усім трудівникам Могилівського УВП став слюсар-інструментальник слабочуючий, комуніст Василь Остапович Костенков, — розповідає секретар парторганізації Євген Захарович Кривошеїн. — Душею колективу у нас називають Костенкова.

Понад двадцять років працює він на підприємстві. Тут сформувався його характер, проходило становлення професійної майстерності. На підприємстві його прийнято до лав КПРС. Тут він став членом партбюро, агітатором, профспілковим активістом.

У чому ж цінність цієї людини?

— У нього — природжений талант організатора, ватажка,—говорить начальник дільниці Ігор Миколайович Дорофеєв. — З Костенковим охоче радяться, запозичують його досвід, у нього вчаться працелюбності, наполегливості у досягненні наміченої мети.

Не тільки на інструментальній дільниці з повагою відгукуються про трудові успіхи і громадську активність Костенкова. Йому, комуністу, до всього є діло. З'явився на підприємстві новачок — випускник МПТУ Михайло Трусов. Радо зустріли його в колективі, допомогли влаштуватися в гуртожиток, визначили коло обов'язків: ось твоє робоче місце, ось інструменти, схеми, штампи. Давай, включайся у трудову діяльність!

Але з чого починати, хлопець толком не знав. Костенков відразу ж помітив його, підійшов, підбадьорив: «Не поспішай, Михайле». І показав, як треба читати креслення, як зручніше розкладати інструменти.

Ніби-то все зрозумів хлопець. Але, як не старався, перший штамп у нього не вийшов. Були занадто великі допуски, були припущені й інші неточності.

— Не сумуй, Михайле, у мене також не все виходило спочатку,— радив наставник.— Придивись, як працюють досвідчені товариші, не соромся запитувати, якщо чогось не розумієш.

Терпляче показував Василь Остапович новачку всі премудрості професії слюсаря-інструментальника, радив точніше виконувати розрахунки, суворо дотримуватися технології і ні в якому разі не квапитись.

Так тривало до тих пір, аж поки молодий виробничник не засвоїв свої обов'язки. І коли Михайло вперше самостійно виконав денну норму, разом з ним від усієї душі радів і Василь Остапович.

— А ну, Анатолію Пилиповичу, яка в тебе виникла думка?

І його напарник по роботі. А. Ковалевський висловив свої думки, а Костенков слухав з такою цікавістю і увагою, немов йому самому необхідно було все це виконати.

Цей інтерес не був показовим — Василь Остапович сам, перш ніж його удостоїли Ленінської ювілейної медалі і ордена Трудової Слави III ступеня, пройшов велику школу чудового слюсаря-інструментальника, колишнього фронтовика Івана Івановича Шерстобитова, і тепер його досвідом ділиться з іншими. Слухаючи товариша, Костенков, одразу ж обдумує своє рішення: чим він, комуніст, досвідчений виробничник, може бути корисним загальній справі.

Любов до праці, дух творчості притаманний комуністу Костенкову скрізь і в усьому, у великому і малому. Ось і тепер, взявши на себе нові підвищені соціалістичні зобов'язання, він разом з товаришами по дільниці трудиться вже в рахунок 1984 року.

Зараз Могилівське УВП успішно освоює випуск нової продукції — електромагнітів постійного струму серії ЕУ, призначених для дистанційного управління гідравлічними, пневматичними та іншими механізмами. Ці електромагніти підуть на комплектування самохідних кормо-збиральних комбайнів.

— Так що і ми вносимо посильний вклад в успішне розв'язання Продовольчої програми, виробленої травневим (1982 р.) Пленумом ЦК КПРС,— підкреслює передовий робітник.

У трудівників підприємства є для цього ще один резерв — бригадна форма організації праці. У її перевазі тут переконалися на власному досвіді. Всі слюсарі-інструментальники підприємства уже більше року працюють за єдиним нарядом з оплатою за кінцевий випуск продукції. Вони і трудяться під девізом — «Один за всіх, всі — за одного», враховуючи коефіцієнт затрат праці кожного окремо.

А як же було раніше? Дуже просто. Відремонтував, скажімо, той же Василь Костенков чи Микола Космачов певну кількість штампів або іншої оснастки, а в роботу вони йшли через день-два, а то й значно пізніше. Справа в тому, що працюючи у другу зміну, майстер не встигав закривати наряди. Тепер же вся продукція йде відразу ж по технологічному потоку, тому, що наряд видається для всієї бригади. Таким чином на дільниці позбулися і зайвих заділів. Та й самі робітники зацікавлені не тільки в економії часу, але й матеріальних ресурсів.

Інструментальна дільниця — сусід дільниці штампів. Обидві вони ідуть в ногу у соціалістичному змаганні. І одним із заспівувачів суперництва є талановитий слюсар-інструментальник, комуніст Василь Костенков, людина наполеглива, старанна, та, що працює з перспективою.

Є у Василя Остаповича ще одне захоплення. Він майстер спорту з лиж. У вільний час його часто можна бачити на заміській прогулянці з молодими робітниками. Він і тут показує особистий приклад, як треба добиватися успіхів у подоланні коротких і довгих дистанцій на трасі. Молодь запозичує його досвід, вчиться витривалості і майстерності.

Комуніст Костенков часто виступає перед робітниками з бесідами про рішення травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС. А коли виявилась необхідною практична допомога радгоспу «Колос», що в Могилівському районі, над яким взяли шефство робітники УВП по здійсненню Продовольчої програми, він одним із перших виявив бажання поїхати спочатку на заготівлю сіна, а потім відзначився при копанні картоплі, збиранні овочевих культур.

Сільські трудівники оголосили йому і товаришам Василя Остаповича щиру подяку.

Так живе і трудиться син фронтовика, уродженець села Ганновки, що в Хотинському районі Могилівської області, Василь Остапович Костенков, передовий робітник, ударник комуністичної праці, кращий за професією, агітатор, людина активної життєвої позиції.

І. ТИТОВ.

ЙОГО ЖИТТЄВА ПОЗИЦІЯ

Ще більше старань і праці вклав комуніст Костенков у навчання і виховання іншого випускника МПТУ Олександра Зуєва. За характером — це хвацький, діяльний хлопчина. Хоча він і нечуючий, але, як кажуть, схоплює все на льоту. Однак, зайва його поспішність не йшла на користь справі. Наставнику довелося стримувати занадто темпераментного учня і спрямовувати його енергію в потрібне русло. Справа інколи доходила до курйозів. Якось Саша достроково виконав змінне завдання, підійшов до майстра і жестами запитав:

— Мені вже можна йти додому?

— Але ж наша зміна ще не закінчилася.

— Свою ж норму я вже виконав.

— Так, але більшість твоїх товаришів також перевиконали змінні завдання, і, як бачиш, продовжують трудитися,— терпляче пояснив майстер. —Не варто відриватися від колективу.

Зрозумів Зуєв, у чому його помилка, і продовжив старанно працювати за верстатом, змагаючись з товаришами по дільниці за високу якість виготовлення штампів і точність технологічної оснастки.

Комуніст Костенков завжди готовий прийти на поміч не тільки новачкам. Він бачив, як досвідчені його товариші, перш ніж братися за виконання чергового завдання, розкривали креслення, разом з ними і він нахилявся над калькою:

У ТВОРЧОМУ ПОШУКУ

КОЛЕКТИВИ художньої самодіяльності Дніпропетровської, Донецької, Одеської, Ворошиловградської, Сумської та Харківської областей продемонстрували своє мистецтво на огляді у місті Дніпропетровську.

Першими виступили аматори сцени Донецької області. Вони показали виставу «Відважне серце» за п'єсою І. Евальд у виконанні драматичного колективу обласного Будинку культури (режисер Д. А. Проценко). Це один з найстаріших колективів на Україні, що працює систематично і стабільно. Вистава здобула хорошу оцінку журі, хоча і не позбавлена недоліків.

Концертну програму донеччани відкрили композицією «Слава 60-річчю утворення СРСР» у виконанні агітбригади обласного Будинку культури і танцювального колективу Жданівського культзакладу. Композиція також удостоєна високої оцінки журі. Вона відзначається чіткою тематичною цілеспрямованістю.

У концерті особливо відзначились виконавці мімічних пісень у супроводі вокально - інструментального ансамблю. Це вони, співаки, принесли колективу високі бали: «Квітни, земле моя» у виконанні Ольги Глодіної, «Березові сни» — Василя Стихіна, «Хай завтра» — Ольги Ткаченко, «Рідна країна» у виконанні Галини Гарипової та Віктора Терещенка. Двоє останніх, крім цього, удостоєні високого балу і за ведення всієї концертної програми.

Добре виступили учасники танцювального колективу Жданівського будинку культури і школи-інтернату, що виконали танці «Азовчанка», «Пекарі» і «Калинка».

З тринадцяти номерів концертної програми п'ять удостоєні найвищого балу. Відмінний результат.

Колектив малих форм Харківського будинку культури розпочав свій виступ композицією «Дружба непорушна» (керівник М. С. Борисенко). Композиція і ряд пісенних номерів у супроводі вокально-інструментального ансамблю здобули як хорошу, так і середню оцінки. Російський і молдавський танці виконані на хорошому рівні. Однак слід сказати, що у порівнянні з попередніми оглядами і фестивалями харків'яни виступили нижче своїх можливостей. З 16 номерів програми тільки 2 удостоєні відмінної оцінки. Це стосується наших старих знайомих, лауреатів попередніх фестивалів Ірини і Олега Нестверд (оригінальний жанр), а також і молодого виконавця мімічних пісень Анатолія Лимаренка. Один номер взагалі залишений журі без оцінки як такий, що випадає із загального плану цієї концертної програми. Керівникам Харківського облвідділу і обласного Будинку культури слід більш енергійно взятися за розвиток художньої самодіяльності.

Вкрай незадовільно виступив на зональному огляді колектив художньої самодіяльності Сумського обласного будинку культури. Ще раніше у Сумах в обласному огляді брали участь також і районні культзаклади (Лебедин, Конотоп, Шостка). Їх колективи не були рекомендовані обласним журі на зональний огляд у м. Дніпропетровськ. Рекомендували тільки Сумський колектив. Він, очевидно, виступав на обласному огляді краще за своїх колег із районних культзакладів. А от на зональному огляді виявився не на висоті. Він виступив тут на низькому професійному рівні. Декілька віршів і пісень, що складали програму сумчан, були виконані блідо і невиразно. Програма сумчан залишена журі зонального огляду без оцінки. Сумській обласній організації варто зробити відповідні висновки. Адже обдаровані учасники самодіяльності у місті є. Про це свідчить спроба створити хороший номер програми — (українська народна пісня «Явтух»). Але цей цікавий задум реалізувати не вдалось.

Велике пожвавлення у залі викликав виступ колективу художньої самодіяльності Одеського обласного будинку культури. Особливо відзначено дві програми агітбригади. Перша — сценічна композиція «В ім'я прийдешнього» за творами Л. І. Брежнєва. Друга — «Програма мільйонів», так названо Продовольчу програму. Добре виконано сцени з титрами, де розповідається про героїв творів Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина». Учасники агітбригади ілюстрували цитати з творів за допомогою кінопроектора.

Яскраве відображення на сцені знайшла Продовольча програма. Слід зазначити, що і тут агітбригада виступила кваліфіковано, на високому ідейно-політичному і художньому рівні (керівник А. С. Ружецькин). Обидві роботи колективу оцінено журі найвищим балом.

Було вказано також і на окремі недоліки. Це стосується музичного оформлення номера «Програма мільйонів», а також ряду інших номерів концертної програми одеситів. Із виконаних чотирьох танців два одержали добру оцінку, один відмінну, а ще інший, на жаль, журі лишило поза увагою як такий, що не відповідає даній концертній програмі («Карате»).

Відмінно було виконано вірш А. Безименського «Партквиток» Раїсою Піскун, а також пісні «Проводи кохання» у виконанні Людмили Дворник і «Я у бабусі живу» у виконанні Олени Мазур. Всі пісні виконувались у супроводі вокально - інструментального ансамблю «Червоні вітрила» обласного Будинку культури (керівник М. Г. Луговенко).

На жаль, у зональному огляді взяв участь лише Одеський будинок культури, а районні культзаклади не були представлені на огляді.

З літературно-музичною композицією «У сім'ї єдиній» виступив колектив художньої самодіяльності Дніпропетровського будинку культури. Цей виступ одержав добру оцінку. У концертній програмі дніпропетровців узяли участь і колективи художньої самодіяльності районних культзакладів (Кривий Ріг, Павлоград).

На доброму рівні було виконано російський танець (Криворізький будинок культури), танці «Лебідонька», «Подруги». На «відмінно» виконано танець «Козачок» (Дніпропетровський будинок культури, керівник А. П. Лагунович).

Відрадно, що Дніпропетровський будинок культури здійснює постановки естрадних сценок, але йому варто приділити найсерйознішої уваги добору репертуару, оскільки багато сценок явно застарілі.

Добре зарекомендувала себе солістка Маргарита Коптенко, виконавиця мімічних пісень. Особливо вдалась їй пісня «Танці при місячному сяйві». Журі відзначило високим балом роботу Дніпропетровського вокально-інструментального ансамблю.

Слабшим виявився у дніпропетровців драматичний жанр. У поставленій драмколективом виставі «Будемо дружити домівками» за п'єсою А. Кучаєва, на жаль, не було знайдено правильного режисерського вирішення і спрямування. Варто було б, мабуть, запросити досвідченого консультанта-режисера для надання допомоги молодому керівникові драмколективу.

Добре виступив колектив Ворошиловградського обласного відділу УТОГ. Героїко-романтична композиція за твором М. Горького «Мати зрадника» удостоєна високого балу (режисер В. В. Мазуров). А от вірші і пісні виконані на середньому рівні: частина— задовільно, інші — добре. Вірш «Вождь» М. Лисянського у виконанні Миколи Світличного, журі оцінило високим балом. Відмінної оцінки також удостоївся уривок із поеми «Чортове колесо» В. Чичкова у виконанні І. Квятковського.

Належно оцінена журі літературно-музична композиція ворошиловградців «Це було у Краснодоні» (керівник І. Квятковський), а фінальний номер програми «СРСР — моя держава» (автор Ю. Каменецький) удостоєний відмінної оцінки журі.

Драматичний колектив Комунарського будинку культури показав глядачам виставу «Зорі назустріч» за одноактною п'єсою А. Ульянинського. Роботу над спектаклем проведено велику, однак колективу слід врахувати на майбутнє, що спектакль з трьома учасниками впродовж майже однієї години стомлює глядачів, бо у ньому динаміка, дія не домінує над усним мовленням, важко побудувати цікаві мізансцени, а тому вистава не справляє на нечуючого глядача належного враження.

У цілому зональний огляд четвертої зони пройшов добре. Учасники колективів художньої самодіяльності і їх керівники постарались виступити на огляді якнайкраще, доклавши до цього чимало зусиль і здібностей.

Всі 25 обласних відділів показали на огляді чотирьох зон театральне і хореографічне мистецтво своїх колективів.

Попереду ще три зони: дві за участю народних самодіяльних театрів і одна— самодіяльних народних ансамблів танцю і народного цирку.

Огляд триває.

І. САПОЖНИКОВ,
голова виїзного журі.

Гості з Чехословаччини

Майже тиждень перебувала у Києві група нечуючих туристів з Чехословаччини. Гід-перекладач Київського відділу іноземного туризму С. О. Скуратовська зробила все, щоб нечуючі туристи змогли більше побачити, дізнатись про столицю Радянської України.

Світлана Олексіївна здійснила з ними автобусні екскурсії до Софіївського музею, Києво-Печерського заповідника, музею Великої Вітчизняної війни, історичного музею та музею Російського мистецтва, Палацу одружень.

Напередодні від'їзду нечуючі туристи відвідали Палац культури імені А. В. Луначарського. Гостей з братньої Чехословаччини зустріли традиційним хлібом-сіллю. Голова Київського облвідділу УТОГ Г. М. Мережко представила гостям присутніх на зустрічі нечуючих трудівників міста-героя Києва.

Потім гості оглянули зал глядачів, бібліотеку, музей історії УТОГ. За склянкою чаю зав'язалась невимушена розмова — хоч мови різні, та жести і міміка були головною підмогою у бесідах. Господарі та гості обмінялися пам'ятними сувенірами.

Старша групи Вільма Вацовська, прощаючись, сказала:

— Неповторної краси ваше чудове місто. Ми побачили багато цікавого. Дуже сподобався Палац культури УТОГ. Всі ми сердечно вдячні вам за гостинність і хочемо ще раз приїхати до цього прекрасного міста.

О. ДЗЮБА.

Завжди багатолюдно у Сімферопольському будинку культури УТОГ. Численну аудиторію глядачів збирають у культзакладі, зокрема, виступи самодіяльного танцювального гуртка. Аматори сцени — виробничники, трудівники ланів і ферм, службовці — палкі прихильники хореографії, досягли неабиякої виконавської майстерності. І перед усіма, хто прагне прилучитися до мистецтва танцю, Будинок культури гостинно відчиняє двері.

На знімку: провідні танцюристки культзакладу — інструктор-перекладач Надія Калиновська та швачка-мотористка Віра Гаврилюк.

Фото О. ШУСТА.

ДОБРОГО ВАМ ЗДОРОВ'Я

ЯК УБЕРЕГТИСЯ ВІД ГРИПУ

БОРОТЬБА з грипом — справа державної ваги. У період епідемій, які виникають майже щороку, протягом одного-двох місяців ним перехворюють близько 20—30 процентів населення країни.

Мабуть, найвищий рівень захворюваності на грип і економічних втрат від грипу у виробничій сфері. Пояснення тут просте. Промислові підприємства — великі і дрібні — місце тісного спілкування людей, що значно полегшує зараження цією вірусною інфекцією та іншими грипоподібними захворюваннями.

Як же передається грип? Вірус його від хворої людини через дихальні шляхи потрапляє в повітря разом з найдрібнішими крапельками слизу під час кашлю, чхання, розмови. Люди, які перебувають поблизу, вдихаючи таке заражене повітря, можуть захворіти через день-два. Вірогідність ця особливо велика в осіб, які не мають в організмі захисних антитіл проти вірусу грипу, а також у людей ослаблених, незагартованих.

Ось чому своєчасне звернення по медичну допомогу дуже важливе як для самого хворого, так і для здоров'я людей, які поруч.

Головна роль у боротьбі з грипом на промислових підприємствах належить щепленням проти грипу (імунізації працюючих). Роблять їх завчасно, звичайно восени (у жовтні—листопаді); важливо охопити ними не менш як 70—80 процентів трудящих. Ні в якому разі не можна відмовлятися від щеплення без звільнень від лікаря; якщо ж є протипоказання, то їх не роблять.

Учені працюють над тим, як поліпшити вакцини проти грипу. Протягом багатьох років для масової імунізації використовували тільки живу грипозну вакцину; вводять її в ніс двічі через два-три тижні. Процедура ця зовсім безболісна і безпечна. Тільки у невеликої частини тих, кому робили щеплення, може з'явитися легке нездужання, кашель, нежить, які зникають через два-три дні після вакцинації. В основному нездужання виникає як відповідь на щеплення у тих людей, в організмі яких немає захисних антитіл до вірусу грипу. Саме ці люди повинні були б захворіти на грип у першу чергу під час чергового епідемічного спалаху, якби їм не зробили щеплення.

В останні роки в нашій країні виробляється вакцина проти грипу з убитих вірусів. Її вводять разово у шкіру плеча струминним методом з допомогою спеціальних безголкових ін'екторів. Вона не викликає неприємних відчуттів і нездужання.

На промислових підприємствах, на виробництві імунізацію працюючих проводять спеціальні бригади. При хорошій організації прищеплювальна кампанія проходить швидко — за годину можна зробити щеплення майже тисячі чоловік. Чим більше число робітників одержали щеплення проти грипу, тим менше можливостей у вірусу для поширення, тим нижча захворюваність і втрати. І тут велику роль відіграє свідомість мас.

Дослідження показали, що сучасні вакцини забезпечують зниження у два рази захворюваності на грип у період епідемій. А якщо людина, якій зробили щеплення, і захворіє, то інфекція проходить у неї звичайно легко, рідко виникають післягрипозні ускладнення і вона швидко видужує й повертається до продуктивної праці.

Як бачите, захист від грипу є і ним треба користуватися. І все-таки чому щеплення захищають не всіх, кому вони були зроблені?

Одна з причин полягає в тому, що навіть під час епідемій виникає досить багато захворювань, схожих на грип, а викликають їх інші збудники. І розібратися у природі їх можна тільки з допомогою складних лабораторних досліджень. Грипозна вакцина проти таких інфекцій не діє. Крім того, сам вірус грипу постійно міняє своє обличчя, а вакцини готуються із збудників минулих епідемій. Ефективність грипозної вакцини тим вища, чим менше відрізняється її склад від вірусу, що викликав даний спалах.

Враховуючи ці обставини, а також той факт, що близько 20 працюючих з певних причин залишаються неприщепленими, треба використовувати додаткові можливості, щоб уберегтися від зараження грипом.

Для самостійного індивідуального захисту всім, і, звичайно, робітникам, включаючи і тих небагатьох, кому вакцина з якихось причин протипоказана, треба застосовувати оксолінову мазь.

В аптеках з'явився новий противірусний препарат — ремантадин, також призначений для індивідуального захисту. Він особливо ефективний для лікування грипу. Лікування ним краще починати одразу ж, у перші години захворювання.

У захисті від грипу велика роль загальної опірності організму. У зимовий період вона нерідко падає у більшості людей, особливо в осіб, ослаблених, незагартованих. Тоді будь-яке перенапруження, охолодження організму, нераціональне харчування і хронічні захворювання різко знижують опірність організму і збільшують можливість захворювання на грип. Ось чому треба докласти всіх зусиль, щоб підвищити захисні сили організму. Цьому значною мірою сприяють загартування, регулярні заняття спортом (лижі, ковзани взимку, плавання, туризм влітку), гімнастикою, нормальний режим праці й відпочинку, повноцінне, багате на вітаміни харчування, відмова від таких шкідливих звичок, як куріння і вживання алкоголю.

Своєчасно використовуючи перелічені засоби захисту проти грипу, свідомо дбаючи про своє здоров'я, можна вберегтися від захворювання на цю інфекцію.

І. ІГНАТЬЄВА,
кандидат медичних наук.

Редактор
П. БУЛАТОВ.

ІНДЕКС 60981

«НАША ЖИЗНЬ» — орган Центрального правления Украинского общества глухих

Наша адреса: 252150, Київ-150, МСП, вул. Червоноармійська, 74
редакція газети «Наше життя». Телефон 27-21-80

Зам. 1614. Друкарня Київського дослідно-виробничого об'єднання «КОНТАКТ», вул. Нововокзальна, 8, тел. 68-56-07 Тираж 22065.